

ΑΛΛΑΞΕ ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ. ΑΛΛΑΞΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.

activated

Τόμος 24 • Τεύχος 7

ΑΚΟΥΤΕ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ

Να είστε δεκτικοί στο νέο

Τα κουταβάκια

Δώρα από τον Θεό

Θερμοστάτης ή θερμόμετρο

Ποια είναι η επιρροή σας;

Η στήλη που κινείται

Έδινε ίσκιο και φως

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΔΟΤΗ ΠΡΕΣΒΕΥΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Υπάρχει μια ιστορία, για μια Αμερικανίδα μητέρα, της οποίας ο γιος διορίστηκε ως πρέσβης των ΗΠΑ στο Ηνωμένο Βασίλειο. Εκείνο τον καιρό, εθεωρείτο η πιο εξέχουσα και υψηλή θέση στο διπλωματικό σώμα και οι φίλες της σχολίαζαν πόσο περήφανη θα πρέπει να ένοιωθε αυτή η ίδια. Προς έκπληξή τους, τους είπε αυτή, «Και να σκεφτεί κανείς, ότι θα μπορούσε να ήταν κήρυκας του Ευαγγελίου και πρέσβης για το Βασίλειο του Θεού!»

Εσείς κι εγώ ίσως να μην είμαστε μέλη ενός επίγειου διπλωματικού σώματος, όμως ανεξάρτητα του ποιοι είμαστε ή από πού είμαστε, εάν έχουμε τον Ιησού, είμαστε δικοί Του πρεσβευτές και Αυτός βασιζέται σε μας να Τον γνωστοποιήσουμε στον κόσμο. Ο Ιησούς είπε, «Όπως έστειλε ο Πατέρας Εμένα, έτσι στέλνω κι Εγώ εσάς»,¹ και ο απόστολος Παύλος έγραψε, «Είμαστε, λοιπόν, πρεσβευτές υπέρ του Χριστού».² Ο Θεός θα μπορούσε να εμφανιστεί υπερφυσικά για να διαδώσει το ευαγγέλιο, όμως προτιμά να το κάνει διαμέσου μας.

Το έργο ενός πρέσβη έχει δύο μέρη, την επικοινωνία και την εκπροσώπηση. Οι πρώτοι Χριστιανοί έκαναν και τα δύο. Άλλαξαν τον τρόπο που σκέπτονταν οι άνθρωποι τότε, με το να διαδίδουν το μήνυμα της σωτηρίας. Και άλλαξαν καρδιές με το να ζουν με έναν τρόπο που επιδείκνυε την αγάπη του Θεού για το κάθε άτομο, ανεξάρτητα από το ποιοι ήταν ή από πού ήταν. Έτσι λοιπόν και σήμερα ο κόσμος συνεχίζει να χρειάζεται ανθρώπους όπως εσείς κι εγώ, για να εκπληρώσουν και τους δυο ρόλους.

Για περισσότερες πληροφορίες για το Activated, επισκεφτείτε μας στον ιστότοπό μας ή γράψτε μας.

<http://activated-europe.com>

Activated Hellas

Email: hellas@activated-europe.com

Activated Europe

Bramingham Pk. Business Ctr.
Enterprise Way
Luton, Beds. LU3 4BU, United Kingdom

+44 (0) 845 838 1384

Email: activatedEurope@activated.org

Activated Ministries

P.O. Box 462805

Escondido, CA 92046-2805, USA

Toll-free: 1-877-862-3228

Email: info@actmin.org

www.activatedonline.com

ΕΚΔΟΤΗΣ   Ronan Keane
ΣΧΕΔΙΟ   Gentian Suci

© 2023 Activated. All Rights Reserved

Τα εδάφια που χρησιμοποιούνται είναι προσαρμοσμένα κυρίως από την μετάφραση της Βίβλου στη δημοτική του Σπύρου Φίλου.

A-GR-MG-AM-270-X

1. Ιωάννη 20:21

2. Κορινθίους Β' 5:20

ΜΙΑ ΑΠΡΟΣΜΕΝΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΖ. Λ. ΕΛΛΕΝΣ

ΗΤΑΝ ΣΑΒΒΑΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ ΑΡΓΑ και είχα αποφασίσει να πάω για ψώνια σε ένα κοντινό πολυκατάστημα. Μια και ήταν μέρος απ' την καθημερινή μου ρουτίνα για περπάτημα, ήθελα να δω αν θα τα κατάφερνα να πάω εκεί με τα πόδια. Όμως κάπου έχασα τον δρόμο μου και είχα αρχίσει να νυχτώνει. Οι δρόμοι γίνονταν όλο και πιο σκοτεινοί και είχα αρχίσει να φοβάμαι κάπως, μια και ήμουν μόνη μου.

Καθώς περπατούσα, παρατήρησα κάπου πιο πέρα, κάτι που έδειχνε σαν ένας σωρός από φύλλα ή σκουπίδια.

Ξαφνικά, η σωρός κινήθηκε!

Στην αρχή φάνηκε ένα γόνατο, μετά ένα πόδι! Δεν μπορούσα να το πιστέψω ότι επρόκειτο για κάποιον άνθρωπο — τόσο σακατεμένο που έμοιαζε περισσότερο σαν ανθρώπινη αράχνη. Μπορούσε να κινείται με έναν κάπως ασυγχρόνιστο τρόπο, χρησιμοποιώντας τα χέρια του και τα πόδια του, ενώ το πάνω μέρος του σώματός του παρέμενε ακίνητο.

Στην αρχή ξαφνιάστηκα, όταν όμως είδα το μεταλλικό κυπελάκι δίπλα του, αντιλήφθηκα ότι μάλλον οι δικοί του τον έβγαζαν στον δρόμο, για να ζητά ελεημοσύνη απ' τους περαστικούς. Πόνεσε η καρδιά μου όταν τον είδα.

Έτσι λοιπόν τον πλησίασα, άνοιξα την τσάντα μου, έβγαλα το πορτοφόλι μου και έβαλα ένα χαρτονόμισμα στο χέρι του.

Δεν πρόσμενα κάποια απόκριση, όμως προς έκπληξή μου,

όταν αυτός ο νεαρός άνδρας με κοίταξε και τα βλέμματά μας συναντήθηκαν, με έκανε να αντιληφθώ ότι εκεί μπροστά μου, ήταν μια ανθρώπινη ψυχή, γεμάτη ζωή και αίσθημα όπως εγώ και ο καθένας.

Αργότερα, όταν έφθασα σπίτι μου εκείνο το βράδυ και σκεπτόμουν το τι είχε συμβεί, ένοιωσα ευγνώμων που πήρα την απόφαση να πάω περπατώντας μέχρι το πολυκατάστημα και ακόμη που είχα χάσει τον δρόμο μου. Εάν είχα πάει με το αυτοκίνητό μου, δεν θα είχα παρατηρήσει αυτόν τον νεαρό εκεί που βρισκόταν.

Όταν ο Ιησούς ήταν εδώ στη γη, νοιαζόταν πάρα πολύ για τους πτωχούς και τους κατατρεγμένους. Και στην πραγματικότητα, κάποιες φορές βγήκε από την πορεία Του για να βοηθήσει κάποιον. Αν κι εγώ δεν μπορώ να κάνω ένα θαύμα θεραπείας όπως μπορούσε ο Ιησούς, μπορούσα όμως να δείξω συμπόνια και αγάπη στον νεαρό αυτό ζητιάνο. Έτσι κι αλλιώς τα ψώνια σε σχέση με τη συνάντηση αυτή δεν ήταν και τόσο σημαντικά!

Η ΤΖ. Λ. ΕΛΛΕΝΣ ΗΤΑΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΔΑΣΚΑΛΑ ΣΤΗΝ ΝΟΤΙΟΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΑΣΙΑ ΓΙΑ ΠΑΝΩ ΑΠΟ 25 ΧΡΟΝΙΑ. ΑΝ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ, ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΑ ΣΕ ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ, ΚΑΘΩΣ ΕΠΙΣΗΣ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΙΑ. ■

ΑΚΟΥΤΕ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΡΙΑ ΦΟΝΤΕΪΝ

ΊΣΩΣ ΝΑ ΕΧΕΤΕ ΑΚΟΥΣΕΙ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΓΙΑ ΕΚΕΙΝΟ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΠΟΥ ΕΙΧΕ ΠΑΓΙΔΕΥΤΕΙ ΣΕ ΜΙΑ ΠΛΗΜΜΥΡΑ ΚΑΙ ΕΙΧΕ ΔΕΙ ΣΕ ΟΡΑΜΑ ΤΟ ΧΕΡΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΝΑ ΤΟΝ ΠΛΗΣΙΑΖΕΙ ΑΠ' ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ ΚΑΙ ΝΑ ΤΟΝ ΔΙΑΣΩΣΕΙ. Καθώς η στάθμη του νερού άρχισε να ανεβαίνει μέσα στο σπίτι του, ο γείτονάς του τον παρακίνησε να βγει από το σπίτι και να φύγει μαζί του, με το φορτηγάκι του. Όταν όμως αυτός του αποκρίθηκε με το, «Περιμένω τον Θεό να με σώσει», ο απορημένος γείτονας αναχώρησε με το φορτηγάκι του.

Ο άνθρωπος αυτός συνέχισε να προσεύχεται και να θυμάται το όραμα που είχε. Καθώς η στάθμη του νερού ανέβηκε ακόμη περισσότερο και κάλυψε τον πρώτο όροφο του σπιτιού του, αναγκάστηκε ν' ανέβει στον πιο πάνω όροφο. Τότε πλησίασε μια βάρκα γεμάτη ανθρώπους και του φώναξαν να έρθει μαζί τους. Αυτός τους είπε φωναχτά, ότι περίμενε τον Θεό να τον διασώσει. Απορώντας, κούνησαν το κεφάλι τους και συνέχισαν την πορεία τους.

Το άτομο αυτό συνέχισε να προσεύχεται, πιστεύοντας με όλη του την καρδιά, ότι ο Θεός θα τον διέσωζε. Τα νερά συνέχισαν να ανεβαίνουν μέχρι που η στέγη καλύφτηκε πλήρως. Ένα ελικόπτερο πέταξε πάνω από το σπίτι του και με το megάφωνο του πρότειναν να ρίξουν μια σκάλα για να τον πάρουν από τη στέγη του σπιτιού. Κουνώντας τα χέρια του, έγενεψε ένα όχι στο ελικόπτερο, ενώ συνέχισε να φωνάζει αδιάλλακτος πως περίμενε να τον διασώσει ο Θεός, γι' αυτό και το ελικόπτερο έφυγε.

Στο τέλος, τα νερά κάλυψαν πλήρως το σπίτι του και τον παρέσυραν, με αποτέλεσμα να πνιγεί.

Όταν πήγε στον ουρανό, ρώτησε αγανακτισμένα, «Γιατί δεν με διέσωσες Εσύ Κύριε; Σε πίστεψα με όλη μου την καρδιά. Γιατί με άφησες να πνιγώ;» Ο Θεός του αποκρίθηκε, «*Μα πραγματικά άπλωσα το χέρι Μου για να σε σώσω!* — Πρώτα με το φορτηγάκι, μετά με τη βάρκα και στο τέλος με το ελικόπτερο — ώστε εσύ να πας σε πιο ασφαλές μέρος, όμως εσύ αρνήθηκες και τις τρεις ευκαιρίες που σου έδωσα. Τι άλλο μπορούσα να κάνω;»

Ίσως τώρα να αναρωτιέστε γιατί σας είπα αυτή την παράξενη ιστορία. Κάνετε λίγο υπομονή και θα σας πω.

Πριν μερικά χρόνια και ενώ ταξίδευα, αρρώστησα και είχα αρχίσει να βήχω κάθε μέρα όλο και περισσότερο, αν και δοκίμαζα διάφορους φυσικούς τρόπους αντιμετώπισης.

Όταν επιστρέψαμε σπίτι, ο σύζυγός μου συνέχισε να προσπαθεί να με πείσει να πάω να δω κάποιο γιατρό για να δούμε τι έχω. Εγώ το αρνιόμουν πεισματικά, καθώς ήμουν σίγουρη ότι ο γιατρός θα μου έλεγε να πάρω φάρμακα, ενώ εγώ ήθελα να δώσω κάποιο χρόνο σε κάποια φυσική θεραπεία να φέρει αποτέλεσμα, κάτι για το οποίο ήμουν σίγουρη ότι θα γινόταν. Τελικά ο Πήτερ επέμενε ότι έπρεπε να πάμε στο γιατρό, το οποίο και έκανα. Όταν ο γιατρός με εξέτασε και έβγαλα μια ακτινογραφία, έδειξε ότι είχα βρογχίτιδα, η οποία σε λίγες μέρες θα γίνονταν πνευμονία.

Τελικά πήρα τα φάρμακα που συνταγογράφησε ο γιατρός και σε λίγες μόνο μέρες ο βήχας μου εξαφανίστηκε

παντελώς, ενώ εγώ είχα προσπαθήσει για βδομάδες, ποικίλους τρόπους με φυσικά προϊόντα για να γίνω καλά από τη βρογχίτιδα.

Απ' ό,τι φαίνεται, ο Θεός ήθελε να με διδάξει κάτι απ' αυτή την εμπειρία. Αυτός δεν περιορίζεται από μία και μόνο προσέγγιση για να επιτύχει τον σκοπό Του, στο να μας βοηθήσει να αναπτυχθούμε ή ακόμα και σε μια μέθοδο για να μας θεραπεύσει. Πρέπει να είμαστε δεκτικοί και να ακολουθούμε τις οδηγίες Του.

Κάποιο άλλο παρόμοιο συμβάν μου συνέβη κάμποσα χρόνια αργότερα, όταν έλειπα ξανά απ' το σπίτι μου.

Ένα πρωί ξύπνησα με πιασμένο τον σβέρκο μου και μετά από αρκετές μέρες, ακόμη δεν μπορούσα να γυρίσω το κεφάλι μου. Αναγκαζόμουν να κοιμάμαι, σχεδόν σε μισοκαθιστή θέση με μαξιλάρια, επειδή πονούσα.

Ο Πήτερ πρότεινε να επισκεφτώ έναν χειροπρακτικό γιατρό για να με κοιτάξει, εγώ όμως δεν το ήθελα, επειδή η σκέψη και μόνο ότι ένας χειροπρακτικός γιατρός θα έκανε κάποιες ρυθμίσεις στο σβέρκο μου, όταν αυτό με πονούσε τόσο πολύ, με τρόμαξε.

Πέρασαν μερικές μίζερες μέρες και τελικά συναίνεσα να πάω να δω τον χειροπρακτικό, ο οποίος αποδείχθηκε να είναι ένας πολύ ευγενικός και χαρωπός χαρακτήρας. Ένοιωσα σίγουρη ότι θα ήμουν ασφαλής στα χέρια του και ότι δεν θα έκανε ζημιά στο σβέρκο μου.

Στην ουσία, ούτε καν πόνεσα και μόνο με μια ρύθμιση με έκανε εντελώς καλά. Ένας από τους σπόνδylους στον

σβέρκο μου είχε βγει λίγο απ' τη θέση του και χρειάζονταν να μπει ξανά εκεί που έπρεπε.

Τελικά, αφού είχα αντισταθεί τόσο σθεναρά στο να επισκεφτώ τον χειροπρακτικό, μπόρεσα επιτέλους να ξαπλώσω ξανά, χωρίς να πονάω, για πρώτη φορά σε μια βδομάδα.

Συνεχίζω να μαθαίνω πως όταν εγώ και οι άλλοι προσευχόμαστε για τη θεραπεία μου, δεν μπορώ να αγνοώ εκείνες τις «βάρκες» που αποστέλλει ο Θεός και μπορούν να προσφέρουν τις λύσεις που χρειάζομαι εγώ. Δεν μπορώ να βασιστώ στο αν μου αρέσουν αυτές ή αν είναι άβολες ή αν δεν φαίνονται καλές για μένα.

Η αρχή του να λαμβάνουμε σοφές αποφάσεις με προσευχή, ταιριάζει σε όλους τους τομείς της ζωής μας. Πρέπει να παίρνουμε συνεχώς αποφάσεις και δεν μπορούμε να προσκολληθούμε πεισματικά σε μια και μόνο προσέγγιση ή ένα σκεπτικό επειδή και μόνο έτσι κάναμε και στο παρελθόν. Ίσως να υφίσταται κάποιο ρίσκο και θα πρέπει να ενεργήσουμε με προσευχή και προσοχή, όμως δεν πρέπει να είμαστε αρνητικοί σε κάτι καινούργιο επειδή και μόνο υπάρχει η πιθανότητα αυτό το καινούργιο να μη φέρει το ποθητό αποτέλεσμα. Πρέπει να είμαστε δεκτικοί στην καθοδήγηση του Θεού και να θέτουμε τον εαυτό μας στη δική Του φροντίδα.

Η ΜΑΡΙΑ ΦΟΝΤΕΪΝ ΚΑΙ Ο ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΗΣ, Ο ΠΗΤΕΡ ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ, ΕΙΝΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ, ΜΙΑΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ. ■

Η ΣΤΗΛΗ ΠΟΥ ΚΙΝΕΙΤΟ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΑΛΙ ΓΚΑΡΣΙΑ

ΚΑΠΟΥ ΚΑΠΟΥ, ο σύζυγός μου αναφέρει για μια άλλη μετακόμιση που σκέφτηκε και εγώ νοιώθω το στομάχι μου να σφίγγεται. Λένε ότι οι γυναίκες είναι «σπιτόγατες» και όπως και να έχει, μία μετακίνηση σημαίνει πάρα πολλή δουλειά για μένα, ειδικότερα όταν νοιώθω ότι μόλις άρχισα να απολαμβάνω το σπίτι στο οποίο μετακομίσαμε πρόσφατα. Φτιάχνουμε τον κήπο και αρχίζουμε να απολαμβάνουμε τον ωραίο καιρό και κάποια μπάρμπεκιου με τους φίλους μας.

1. Έξοδος 13:21

2. Δείτε Ψαλμό 105:39.

3. Δευτερονόμιο 31:8

4. Κορινθίους Β' 5:7

5. Ησαΐα 4:5

6. Δείτε Εβραίους 11:27.

Σκεφτόμουν λοιπόν για τους Ισραηλίτες που όδευαν προς την Γη της Επαγγελίας μετά την έξοδό τους από την Αίγυπτο. Περιπλανιόντουσαν για σαράντα χρόνια στην Έρημο του Σινά και είχαν έναν εκπληκτικό τρόπο να γνωρίζουν πότε ήταν καιρός να μαζέψουν τις σκηνές και τα λοιπά και να ξεκινήσουν ξανά το ταξίδι τους. «Ο Κύριος πορευόταν μπροστά απ' αυτούς, την ημέρα σε στήλη νεφέλης, για να τους οδηγεί στον δρόμο· και τη νύχτα, σε στήλη φωτιάς, για να τους φέγγει· ώστε να οδοιπορούν ημέρα και νύχτα».¹

Παρ' όλες τις περιπλανήσεις τους στην έρημο λόγω της ανυπακοής τους και δυσαρέσκειας, εκείνη η στήλη ήταν πάντα εκεί και τους προστάτευε. Τα παιδιά τους μεγάλωσαν στην έρημο, χωρίς να γνωρίζουν τι σήμαινε ζωή χωρίς τη στήλη του Θεού. Τους έδινε σκιά στη διάρκεια της ημέρας και φως τη νύχτα.²

Όταν τελικά πέρασαν τον Ποταμό Ιορδάνη και εισήλθαν στην Γη της Επαγγελίας, η ορατή παρουσία του Θεού έπαψε να τους καθοδηγεί, όμως τους έδωσε μια υπόσχεση: «Ο Κύριος, Αυτός είναι που προπορεύεται μπροστά από σένα· Αυτός θα είναι μαζί σου· δεν θα σε αφήσει ούτε θα σε εγκαταλείψει· μη φοβάσαι ούτε να δειλιάζεις».³ Τώρα ήταν η στιγμή να «βαδίσουν με δυνατή πίστη και όχι σύμφωνα με ότι έβλεπαν».⁴

Λοιπόν, και τι έγινε με τη στήλη;

Φαίνεται ότι 500 χρόνια αργότερα, ο προφήτης Ησαΐας περιγράφει ξανά την στήλη, αυτή τη φορά να εμφανίζεται γύρω από εκείνους που ήταν συγκεντρωμένοι στο όνομά Του: «Και ο Κύριος θα δημιουργήσει επάνω σε κάθε τόπο του βουνού Σιών, κι επάνω στις συνάξεις της, σύννεφο και καπνό την ημέρα, ενώ τη νύχτα λαμπρότητα φλογερής φωτιάς και θα υπάρχει σκηνή, για να επισκιάζει την ημέρα από καύμα, και για να είναι καταφύγιο και σκέπη από ανεμοζάλη και από βροχή».⁵

Πόση ενθάρρυνση πήρα όταν ανακάλυψα αυτό το εδάφιο, επειδή μπορώ να διεκδικήσω την προστασία, την ηγεσία και την καθοδήγηση της παρουσίας Του. Αν και δεν μπορώ να την δω έξω απ' την πόρτα μου, όμως αυτή είναι εκεί τόσο σίγουρη όσο σαν να ήταν ορατή.⁶ Πιστεύω πως όταν είναι καιρός για μετακόμιση, θα διαισθανθώ την καθοδήγηση του Θεού και θα είμαι έτοιμη.

Την επόμενη φορά που ο σύζυγός μου θα αναφέρει κάτι για μετακόμιση, ξέρω τι θα πω: «Μόλις η στήλη του Θεού κινηθεί, εμείς θα την ακολουθήσουμε».

Η ΣΑΛΙ ΓΚΑΡΣΙΑ ΕΙΝΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ, ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΧΙΛΗ. ■

ΘΕΡΜΟΣΤΑΤΗΣ Η ΘΕΡΜΟΜΕΤΡΟ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΑΪΜΟΝ ΜΠΙΣΟΠ

ΚΑΠΟΤΕ ΑΚΟΥΣΑ ΚΑΠΟΙΟΝ ΝΑ ΛΕΕΙ ΟΤΙ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΜΑΣΤΕ «ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ΘΕΡΜΟΣΤΑΤΕΣ» και όχι «Χριστιανοί θερμόμετρα». Παραξενεύτηκα όταν το άκουσα αυτό, γι' αυτό μου εξήγησαν τι σήμαινε.

Ένας Χριστιανός που ενεργεί σαν θερμόμετρο, είναι κάποιος του οποίου η θερμοκρασία συνεχώς προσαρμόζεται στις οποιοσδήποτε περιστάσεις βρεθεί. Αυτό το άτομο μπορεί να αξιολογήσει το γύρω περιβάλλον και κατόπιν να προσαρμόζεται σε μια καλύτερη προσέγγισή του προς τους γύρω του. Απ' την άλλη, ένας Χριστιανός που ενεργεί σαν θερμοστάτης είναι αυτός που επηρεάζει το γύρω περιβάλλον του, κάνοντας μια διαφορά προς το καλύτερο.

Καθώς τυχαίνει να κάνω μια Βιβλική μελέτη πάνω στην πολύ γνωστή Επί του Όρους Ομιλία του Ιησού, όλες οι παραπάνω σκέψεις περνούσαν απ' τον νου μου. Σε κάποιο σημείο ο Ιησούς λέει, «Εσείς είστε το φως τού κόσμου. Έτσι ασ λάμπει το φως σας μπροστά στους ανθρώπους, για να δουν τα καλά σας έργα, και να δοξάσουν τον Πατέρα σας που είναι στους ουρανό». Όμως λέει επίσης, «Προσέχετε να μη κάνετε την ελεημοσύνη σας μπροστά στους ανθρώπους, για να σας βλέπουν αυτοί· ειδάλως, δεν έχετε μισθό από τον Πατέρα σας που είναι στους ουρανό». ¹

Αν και αυτές οι δύο θέσεις μπορεί αρχικά να φαίνεται ότι αντικρούουν η μία την άλλη, όμως νομίζω ότι είναι ένα καλό παράδειγμα για το πώς μπορούμε να εφαρμόζουμε σωστά την αρχή του να είμαστε Χριστιανοί που επηρεάζουν το περιβάλλον τους για καλό. Είναι ξεκάθαρο πως πρέπει

να έχουμε μια επίδραση στους γύρω μας — να μοιραζόμαστε το φως και την αγάπη του Θεού με τον κόσμο — όμως είναι πολύ σημαντικό να το κάνουμε με το κίνητρο του να δοξάζουμε τον Ιησού και να Τον εξυψώνουμε και όχι να προσπαθούμε να δείξουμε ότι η πίστη μας ή η θρησκεία μας, μας κάνουν καλύτερους απ' τους άλλους. Επίσης μην ξεχνάτε ότι όλοι οι καλοί θερμοστάτες έχουν ενσωματωμένο και ένα θερμόμετρο. Θα πρέπει να μπορούμε να υπολογίζουμε σωστά τις καταστάσεις για να δούμε με ποιο τρόπο μπορούμε να προσεγγίσουμε καλύτερα τους ανθρώπους με τα καλά νέα και να δοξάζουμε τον Θεό.

Σαν Χριστιανοί, πιστεύω ότι ο Ιησούς θέλει να Του μοιάζουμε — Αυτόν που ταπεινά επέκτεινε την αγάπη Του και τη θεραπεία σε όσους συναντούσε, όσα ψεγάδια και αν είχαν, καθοδηγώντας τους και διδάσκοντάς τους στοργικά, φέρνοντάς τους στο σωστό δρόμο με βήματα που μπορούσαν να διαχειριστούν. Στην Φιλιππησίους 2:7 λέει, ότι ο Ιησούς δεν νοιαζόταν για τη δική Του υπόληψη, αλλά μάλλον πήρε πάνω του την ιδιότητα ενός υπηρέτη. Νομίζω πως θα μπορούσατε να πείτε, ότι ο Ιησούς προσαρμόστηκε με ριζοσπαστικό τρόπο στο ανθρώπινο περιβάλλον Του, έτσι ώστε οι άλλοι να συσχετιστούν μαζί Του, όμως την ίδια στιγμή, εξέπεμπε μια τεράστια ώθηση για το καλό, με το να δημιουργεί αλλαγή στην κάθε κατάσταση που αντιμετώπιζε. Προσεύχομαι να μπορώ κι εγώ να ακολουθώ το δικό Του παράδειγμα στη ζωή μου.

Ο ΣΑΪΜΟΝ ΜΠΙΣΟΠ ΚΑΝΕΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΠΛΗΡΟΥΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΟ ΣΤΙΣ ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΣ. ■

1. Ματθαίου 5:14,16 και 6:1

ΤΑ ΚΟΥΤΑΒΑΚΙΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΡΑ ΧΟΝΤΛΕΡ

ΤΡΕΙΣ Η ΩΡΑ ΤΑ ΜΕΣΑΝΥΧΤΑ κι εγώ βρισκόμουν έξω κάτω από τον έναστρο ουρανό, με τζάκετ, φακό και δύο πλαστικές σακουλίτσες. Ακριβώς πίσω μου ακολουθούσαν δύο Γερμανικά ποιμενικά οκτώ μηνών το καθένα, τα οποία έπρεπε να πάνε «τουαλέτα» — *τρεις η ώρα το πρωί!*

Με είχε ξυπνήσει ο θόρυβος από το κλαψούρισμά τους. Όσο και να ήθελα να μείνω κουκουλωμένη στο ζεστό μου κρεβάτι, ήξερα πως εάν δεν σηκωνόμουν, θα έπρεπε να αντιμετωπίσω την άσχημη μυρωδιά από τα κακά που θα είχαν κάνει μέσα στο σπίτι. Έτσι λοιπόν, σηκώθηκα, ντύθηκα και έβγαλα τα κουτάβια έξω.

Με τη βοήθεια του φακού, έψαξα να δω πού τα είχαν κάνει, τα μάζεψα και τα έβαλα στις πλαστικές σακουλίτσες ώστε να τα πετάξω στα σκουπίδια. Μετά από 15 λεπτά έξω, φώναξα τα κουτάβια να έλθουν μέσα στο σπίτι, τους έδωσα λίγο νερό και τα έβαλα ξανά μέσα στο κρεβατάκι τους.

Πολύ γρήγορα κοιμήθηκαν και τα δύο τους κι εγώ επέστρεψα στο ζεστό κρεβάτι μου. Στις 6 το πρωί, ο σύζυγός μου ξύπνησε από το κλαψούρισμα των κουταβιών και τα ξαναέβγαλε έξω. Κατόπιν τα έφερε και τα τάισε. Πεινούσαν και ενώ έτρωγαν, οι ουρές τους πήγαιναν πέρα-δύθε από τη χαρά τους. Στις 6:30, μετά το πρωινό τους, ήταν η σειρά του γιου μου να τα βγάλει ξανά έξω για άλλη μια φορά να κάνουν κακά.

Βλέπετε, η οικογένειά μας ήθελε πάρα πολύ να έχει σκυλιά. Από όσο καιρό μπορούν να θυμηθούν τα παιδιά, μας ζητούσαν να πάρουμε ένα σκυλί. Ο σύζυγός μου ήθελε δύο, έτσι λοιπόν έχουμε δύο. Όταν φέραμε τα κουτάβια στο σπίτι, τα παιδιά χάρηκαν πάρα πολύ. Ήταν έξη εβδομάδων και ήταν πολύ χαριτωμένα. Οι «άνδρες» της οικογένειας, ονόμασαν το αρσενικό κουτάβι και οι κοπέλες ονόμασαν το θηλυκό κουτάβι (Χος και Λούνα αντίστοιχα).

Όμως είχαν σκουληκάκια και ψύλλους, κατουρούσαν, έκαναν εμετό και έκαναν κακά μέσα στο σπίτι. Μια φορά, όταν η κόρη μου προσπάθησε να τα βγάλει βόλτα, έκαναν κακά πάνω της. Να βλέπατε πώς είχε φρικάρει! Για λίγες βδομάδες το σπιτικό μας όλο ήταν άνω-κάτω. Σχεδόν κάθε στιγμή, έπρεπε να καθαρίζουμε τις ακαθαρσίες τους, να τα κάνουμε μπάνιο, να τα ταΐζουμε και να τα βγάζουμε έξω. Μετακινήσαμε τα έπιπλα, για να μπορέσουμε να βάλουμε το δικό τους κρεβατάκι και είχαν τις δικές τους κουβέρτες. Ξοδέψαμε αρκετά χρήματα για αμοιβές κτηνιάτρου για τον Χος και την Λούνα, κολάρα, λουριά, μπουφάν φαγητού και φαγητό, παιχνίδια κτλ. Όπως και να έχει, όλα άλλαξαν από τότε που τα φέραμε σπίτι!

Μετά από μερικές βδομάδες τρέλας με τα κουτάβια, καθίσαμε και συζητήσαμε σαν οικογένεια για τα σκυλιά που είχαμε σπίτι τώρα. Μια και τα παιδιά γνώριζαν τι σημαίνει να έχεις κατοικίδιο, ο σύζυγός μου κι εγώ τους εξηγήσαμε πως πήραμε τον Χος και την Λούνα για αυτά και αυτό δεν το κάναμε, ώστε εμείς οι γονείς τους να μπορέσουμε να βρούμε κάτι άλλο για να γεμίσουμε τον χρόνο μας. Τα παιδιά συμφώνησαν και συζητήσαμε για ιδέες ώστε να μπορέσουμε να φροντίσουμε καλύτερα τα σκυλιά που είχαμε.

Όλοι μας γνωρίζαμε πως ακόμα και αν σήμαινε λιγότερο ελεύθερο χρόνο, ακόμα και αν σήμαινε λιγότερα χρήματα για άλλα πράγματα, ακόμα και αν σήμαινε περισσότερη δουλειά, ακόμα και αν σήμαινε εγερτήριο τα μεσάνυχτα (ας είναι καλά η Μαμά!) ακόμα και αν σήμαινε αηδιαστικές ασχολίες, όπως οι ακαθαρσίες τους, ακόμα και αν σήμαινε επιπλέον χρόνο να τα εκπαιδεύσουμε, συνεχίζαμε να θέλουμε τα κουτάβια.

Τα θέλαμε, επειδή γνωρίζαμε πως εάν επενδύαμε τώρα στην εκπαίδευσή τους και τη φροντίδα τους, σε λίγους μήνες τα σκυλιά μας θα γίνονταν μια όμορφη συντροφιά,

μια καλή προστασία και ένα χαρούμενο παιχνίδι. Η επένδυση άξιζε τον κόπο.

Στον Ματθαίο κεφάλαιο 7, ο Ιησούς μας διδάσκει για την προσευχή και πώς να μην φοβόμαστε να ζητάμε πράγματα από τον Θεό για τις ανάγκες μας. Μας λέει, «Αν ο γιος σου ζητήσει ψωμί, μήπως θα του δώσεις πέτρα; Και αν σου ζητήσει ψάρι, μήπως θα του δώσεις φίδι; Αν, λοιπόν, εσείς, που είστε πονηροί, ξέρετε να δίνετε καλά πράγματα στα παιδιά σας, πόσο μάλλον ο Πατέρας σας, που είναι στους ουρανούς, θα δώσει αγαθά σ' αυτούς που ζητούν απ' Αυτόν;»¹

Προφανώς, τα παιδιά μας δεν είναι γονείς, όμως με το να φροντίζουν τον Χος και την Λούνα, έχουν προσλάβει έναν «γονικό» ρόλο. Όση δουλειά και φασαρία να έχει αυτή η «γονική» τους εργασία, αγαπάνε τον Χος και την Λούνα και πάντα τα φροντίζουν. Όταν τα παιδιά βλέπουν ότι τα κουτάβια χρειάζονται κάτι, κάνουν ό,τι καλύτερο μπορούν για να τους το προμηθεύσουν.

Ο Χος και η Λούνα κάνουν κάτι περισσότερο από το να προσφέρουν συντροφιά στην οικογένειά μας. Είναι επίσης μια απεικόνιση για το πόσο πολύ θέλει ο Θεός να μας βοηθάει, να μας φροντίζει και να προμηθεύει για τις ανάγκες μας. Θέλει το καλύτερο για εμάς, όπως εμείς θέλουμε τα κουτάβια μας να έχουν την καλύτερη σκυλιά ζωή που γίνεται. Θέλουμε να περνάνε υπέροχα, να είναι υγιή, να νοιώθουν ασφαλή, να μαθαίνουν και να είναι χαρούμενα. Αυτά θέλει και για εμάς ο Θεός, επίσης!

«Πόσο μάλλον ο Πατέρας σας, που είναι στους ουρανούς, θα δώσει αγαθά σ' αυτούς που ζητούν απ' Αυτόν;»

Εάν έχετε μια ανάγκη, ζητήστε απ' τον Θεό να προμηθεύσει. Ακόμα και αν θέλετε κάτι, ζητήστε το απ' τον Θεό. Να θυμάστε πως είστε ακόμα πιο πολύτιμοι για τον Θεό, απ' ό,τι είναι το παιδί για τους γονείς του. Ζητείστε και αν είναι για το καλό σας και μέρος απ' το σχέδιό Του για τη ζωή σας, ο Θεός θα σας το δώσει. ■

1. Ματθαίου 7:9-11

Η ΑΛΛΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΑΤΑΛΙΑ ΝΑΖΑΡΟΒΑ

ΕΙΧΑ ΕΤΟΙΜΑΣΕΙ ΝΑ ΥΠΟΒΑΛΩ ΚΑΠΟΙΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΝΟΜΙΚΗΣ ΦΥΣΗΣ και προς απογοήτευσή μου, υπήρχαν αρκετές ασυμφωνίες στα έγγρατά μου. Αυτό που αρχικά έδειχνε εύκολο να διορθωθεί, χρειάστηκε μερικές εβδομάδες και αρκετά ραντεβού για να επιλυθεί.

Σε ένα από τα γραφεία που με έστειλαν, γνώρισα την Όλγα. Μου φάνηκε αρκετά αποτελεσματική, όμως κάπως απότομη. Η πρώτη μας συνάντηση θα έλεγα ήταν κάπως επεισοδιακή. Το δικό μου πρόβλημα ίσως και να ήταν το εκατοστό, με όσα έπρεπε να ασχοληθεί εκείνη την ημέρα και δεν φαινόταν ότι θα μου έδειχνε κάποια συμπόνια. Και σαν να μην έφταναν όλα αυτά, κόλλησε ο υπολογιστής της και έπρεπε να κάνει επανεκκίνηση. Μου είπε ψιθυριστά ότι πήγαινε να πάρει μια ασπιρίνη και θα επέστρεφε σε λίγα λεπτά.

Ενώ έλειπε, ζήτησα από τον Θεό να μου δώσει σοφία για το πώς να χειριστώ την κατάσταση και ξαφνικά είδα τα πράγματα από μια διαφορετική οπτική γωνία. Για μια στιγμή έβαλα στην άκρη τη δική μου δυσαρέσκεια για το πώς πήγαιναν τα πράγματα για μένα και προσπάθησα να φανταστώ πώς ένοιωθε το να βρίσκεσαι στην άλλη πλευρά εκείνου του γραφείου.

Καθώς περιμέναμε να κάνει επανεκκίνηση ο υπολογιστής της, ρώτησα την Όλγα εάν είχε αντιμετωπίσει παρόμοιο πρόβλημα σαν το δικό μου ποτέ πριν. Αυτό ήταν η αρχή ενός διαλόγου ανάμεσα σε δύο κουρασμένες, απεγνωσμένες γυναίκες.

Η Όλγα μου εξήγησε ότι δούλευε σε αυτό το γραφείο για λίγους μήνες μόνο. Την προηγούμενη χρονιά είχε χωρίσει με τον σύζυγό της και είχε περάσει μεγάλες δυσκολίες στο να προσαρμοστεί στη νέα της μονογονεϊκή ζωή. Την συμπίνεσα και της εξήγησα ότι έκανα Χριστιανικό έργο στη χώρα της προσπαθώντας να μοιραστώ την αγάπη του Θεού με

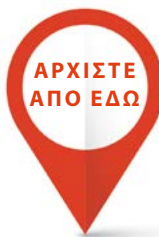
τους ανθρώπους εκεί.

Στη συνέχεια, μπόρεσε να μπει ξανά στο σύστημα και να πάρει τις σωστές πληροφορίες.

Τις επόμενες μέρες, επικοινωνήσαμε τηλεφωνικά αρκετές φορές και ήθελα να δω την πρόοδο στα χαρτιά μου. Κάθε φορά οι συνομιλίες μας γίνονταν όλο και πιο φιλικές και πιο άνετες και όταν πήγα στο γραφείο της να πάρω το τελικό έγγραφο, η Όλγα έλεγξε το καθετί για να βεβαιωθεί πως ήταν σωστό. Έτσι χωρίσαμε με φιλικό τρόπο.

Καθώς έβγαينا έξω στο βραδινό αεράκι, χαμογέλασα. Με το να δείξω προσωπικό ενδιαφέρον στα προβλήματα κάποιου άλλου, είχε μεταμορφώσει μια κοινή ταλαιπωρία σε μια αμοιβαία θετική εμπειρία.

Η ΝΑΤΑΛΙΑ ΝΑΖΑΡΟΒΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΥΚΡΑΝΙΑ. ΕΧΕΙ ΑΦΙΕΡΩΣΕΙ ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΣΕ ΑΦΙΛΟΚΕΡΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΝΟΤΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗ. ■

Μπορείτε να κάνετε μια διαφορά στη ζωή των άλλων, όμως ο Ιησούς μέσα σας μπορεί να κάνει μια ακόμα μεγαλύτερη διαφορά. Εάν δεν το έχετε κάνει ακόμα, μπορείτε να δεχθείτε τον Ιησού αυτή τη στιγμή, κάνοντας μια απλή προσευχή όπως αυτή: *Αγαπημένε μου Ιησού, Σε παρακαλώ συγχώρεσέ με για όλα μου τα λάθη. Πιστεύω πως Εσύ πέθανες για εμένα. Σε προσκαλώ μέσα στην καρδιά μου και τη ζωή μου. Γέμισέ με, με την αγάπη Σου και το Άγιο Σου Πνεύμα. Βοήθησέ με να Σε γνωρίσω και να ζω σύμφωνα με τα λόγια μέσα στο βιβλίο Σου, τη Βίβλο. Αμήν.*

— Η — Σπουδαιότερη Νίκη

ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΚΑΜΠΡΙΕΛ ΓΚΑΡΣΙΑ

ΠΟΛΛΑ ΛΕΓΟΝΤΑΙ ΣΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΟΣΑ ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΜΑΘΟΥΜΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΗΤΤΑ. Τα εμπόδια είναι καλά επειδή μας κάνουν να συλλογιστούμε τη ζωή μας και το τι πρέπει να αλλάξουμε και μας οδηγούν προς τον Θεό, αναζητώντας καταφυγή, σοφία και δύναμη μέσα απ' Αυτόν. Να αντιληφθούμε πως χωρίς Αυτόν είμαστε τίποτα. Βέβαια, η επιθυμία να ξεπεράσουμε τα εμπόδια είναι βαθιά ριζωμένη μέσα μας.

Μία προεξέχουσα αλήθεια μέσα στην Βίβλο, είναι ότι μέσω του Ιησού μας έχει δοθεί αληθινή νίκη: «Η ευχαριστία ανήκει στον Θεό, ο οποίος μάς δίνει τη νίκη διαμέσου του Κυρίου μας Ιησού Χριστού».¹ Ας δούμε λοιπόν, τι σημαίνει νίκη απ' τους αρχαίους χρόνους.

Στην Παλαιά Διαθήκη, η νίκη συχνά ισοδυναμούσε με στρατιωτική επιτυχία. Οι Εβραίοι είδαν ότι ήταν ο Θεός που μάχονταν γι' αυτούς και τους έκανε νικηφόρους στη μάχη. Καθ' όν χρόνο υπάκουαν και Τον αναζητούσαν, ο Θεός ήταν ο αήττητος σύμμαχός τους.

Οι προφήτες τους έδωσαν φευγαλέες ματιές μέσα από μια πολύ σπουδαιότερη μάχη που γίνεται, όχι για πατρίδα και περιοχές, αλλά για τις ψυχές των ανθρώπων και προ-είπαν για την έσχατη νίκη σ' αυτή τη μάχη μέσα απ' τον ερχομό του Μεσσία. Αυτή η νίκη, θα ξεπερνούσε κάθε κατάκτηση του παρελθόντος και θα ήταν μια πνευματική νίκη

κερδισμένη με όπλα άλλου είδους: Την αγάπη, την προσευχή και την πίστη.

Όταν ήλθε ο Ιησούς, η έννοια της νίκης εξέλαβε την πλήρη πνευματική της σημασία. Η νίκη δεν έχει να κάνει πια με εχθρικούς στρατούς ή επιθετικούς γείτονες, αλλά όπως το έθεσε και ο απόστολος, «η πάλη μας δεν είναι ενάντια σε αίμα και σάρκα, αλλά ενάντια στις αρχές, ενάντια στις εξουσίες, ενάντια στους κοσμοκράτορες του σκότους τούτου αιώνα, ενάντια στα πνεύματα της πονηρίας στα επουράνια».²

Η νίκη που αξίζει πραγματικά, είναι η νίκη του Θεού, μια νίκη που προέρχεται από έναν εντελώς διαφορετικό χώρο. Με τον Χριστό, μπορούμε να ξεψυθούμε μόνιμα πάνω από το χώρο των παροδικών αψιμαχιών. Αυτός μας διαβεβαιώνει ότι ακόμα και αν υπάρξουν θλίψεις στη διάρκεια της ζωής μας, πάντα θα μπορούμε να έχουμε γαλήνη μαζί Του, επειδή Αυτός είναι ήδη ο νικητής.³ Η νίκη Του κατά της αμαρτίας και του θανάτου έχουν ήδη επιτευχθεί.⁴

Με τη δύναμη του Πνεύματος του Θεού, μπορούμε να ξεπεράσουμε οτιδήποτε αντιμετωπίζουμε, ακόμα και τις αρνητικές συμπεριφορές που αντιμετωμίζουμε καθημερινά, όπως την περηφάνια μας, το άγχος μας, την κατάθλιψη κτλ. Έχουμε τη νίκη εδώ και τώρα και μπορούμε να την διεκδικήσουμε. Γι' αυτό να χαμογελάτε και να αγωνίζεστε γεμάτοι χαρά, με πίστη, γνωρίζοντας ότι η νίκη είναι ήδη δική μας, δόξα στο Θεό, λόγω της θυσίας του Ιησού πάνω στον σταυρό.

1. Κορινθίους Α' 15:57

2. Εφεσσίους 6:12

3. Δείτε Ιωάννη 16:33.

4. Κορινθίους Α' 15:55-57.

Ο ΓΚΑΜΠΡΙΕΛ ΓΚΑΡΣΙΑ Β. ΕΙΝΑΙ Ο ΕΚΔΟΤΗΣ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΚΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΟΥ *ACTIVATED* ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΤΗΝ ΧΙΛΗ. ■

ΤΟ ΛΥΚΟΦΩΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΖΟΪΣ ΣΑΤΕΝ

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΣΤΙΓΜΕΣ ΟΤΑΝ ΟΙ ΕΠΙΓΕΙΕΣ ΟΜΟΡΦΙΕΣ ΣΥΓΚΡΙΝΟΝΤΑΙ ΜΕ ΤΗ ΜΕΓΑΛΟΠΡΕΠΕΙΑ ΤΟΥ ΕΠΟΥΡΑΝΙΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, όταν κοιτάς

γύρω σου έκθαμβος και γνωρίζεις ότι υπάρχει ένας Θεός που σε αγαπά και σε φροντίζει. Έχοντας μεγαλώσει σε αγρόκτημα και βλέποντας την απεραντοσύνη του ουρανού σε 360 μοίρες, ήμουν πάντα συντονισμένη με τη φύση. Όταν παρατηρώ το καθαρό χάραμα του πρωινού, μετά από μια νύχτα γεμάτη βροχή και βλέπω τα μοναδικά οπτικά φαινόμενα από το ανακάτεμα της ομίχλης και της σκόνης, έρχονται στον νου μου τα τελευταία καταγεγραμμένα λόγια του Βασιλιά Δαβίδ: «Και θα είναι σαν το φως τού πρωινού, όταν ανατέλλει ο ήλιος, ενός ανέφελου πρωινού, σαν το χορτάρι από τη γη, σαν από τη λάμψη εκείνη που βγαίνει από τη βροχή».¹

Είμαι επίσης συνεπαρμένη από τις ακτίνες του λυκόφωτος που λάμπουν με ένα αιθέριο φως. Είναι ακτίνες φωτός που διαχωρίζονται από πιο σκοτεινές και συννεφιασμένες περιοχές και αν και είναι σχεδόν παράλληλες, εμφανίζονται λες και ακτινοβολούν από ένα και μόνο σημείο. Ξεχύνονται πίσω από βουνά ή από σύννεφα, διαχέοντας ηλιακό φως μέσα από τα σωματίδια της σκόνης. Μερικές φορές αποκαλούνται και οι «Ακτίνες του Θεού».

1. Σαμουήλ Β' 23:4

Όποτε τις βλέπω, σταματώ για να ευχαριστήσω τον Θεό που φανερώνει τη δόξα Του μέσα από τη δημιουργία Του και εκδηλώνει πνευματικές αρχές μέσα από οπτικά φαινόμενα. Χωρίς τα σωματίδια της σκόνης ή τους υδρατμούς του νερού που θολώνουν το καθαρό ηλιακό φως, δεν θα μπορούσαμε ποτέ να δούμε αυτή την ομορφιά τόσο ξεκάθαρα. Χωρίς τα σύννεφα που προσπαθούν να κρύψουν τον ήλιο, θα μας ξέφευγαν μερικές από τις πλευρές του μεγαλείου του.

Στη ζωή μας, οι ενοχλήσεις, σαν την σκόνη, που εμποδίζουν το φως μας και προσπαθούν να φορτώσουν τις μέρες μας με μικρούς περισπασμούς, μπορεί στην πραγματικότητα να βγουν προς το καλό μας και να μας προσφέρουν μια βαθύτερη ομορφιά. Εάν για μια στιγμή παρατηρήσουμε τις ομορφιές της δημιουργίας, τις πρώτες ακτίνες της αυγής ή του δειλινού, η ζωή μας θα γεμίσει με μια ομορφιά που θα είναι μεγαλοπρεπής και περήφανα θα διακηρύσσει την αγάπη του Θεού που εκχύνεται πάνω μας, αγνή, αδιάλειπτη και αιώνια.

Η ΤΖΟΪΣ ΣΑΤΕΝ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟΣ ΔΑΣΚΑΛΑ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΚΑΙ ΖΕΙ ΣΤΟ ΣΑΝ ΑΝΤΟΝΙΟ ΤΩΝ ΗΠΑ. ΔΕΙΤΕ ΤΟ ΜΠΛΟΓΚ ΤΗΣ ΣΤΟ [HTTPS://JOY4DAILYDEVOTIONALS.BLOGSPOT.COM/](https://joy4dailydevotionals.blogspot.com/). ■

ΕΠΟΥΡΑΝΙΑ ΟΡΑΜΑΤΑ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΛΦΡΕΝΤΟ ΚΑΡΑΣΟ

ΟΛΑ ΞΕΚΙΝΗΣΑΝ ΟΤΑΝ Ο ΑΔΕΛΦΟΣ ΜΟΥ, ΜΟΥ ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΕ ΝΩΡΙΣ ΕΝΑ ΠΡΩΙ ΝΑ ΜΟΥ ΠΕΙ ΟΤΙ Η ΜΗΤΕΡΑ ΜΑΣ ΞΑΦΝΙΚΑ ΠΗΓΕ ΣΤΑ ΕΠΕΙΓΟΝΤΑ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ. Αργότερα, μου τηλεφώνησε ξανά να μου πει ότι η μητέρα μου είχε αποβιώσει. Μόλις το έμαθα αυτό, άρχισα να κλαίω και ήμουν σε σοκ!

Κατόπιν άρχισα να προσεύχομαι και είδα το πιο υπέροχο όραμα. Είδα τη μητέρα μου να χαμογελά με το πιο όμορφο και ουράνιο χαμόγελο. Ήταν τόσο χαρούμενη! Ήταν λες και μου έλεγε, «Μην ανησυχείς. Είμαι εδώ στον ουρανό τώρα και είμαι τόσο ευτυχισμένη που συνάντησα τους γιους μου που είναι ήδη εδώ». Όταν είδα αυτό το όραμα της μητέρας μου ψηλά στον ουρανό να αποπνέει χαρά, ένοιωσα γαλήνη και σταμάτησα να κλαίω.

Όταν έγινε η κηδεία της, η όλη τελετή μετατράπηκε σε μια υπέροχη μαρτυρία για όλους. Μπορέσαμε να ιδωθούμε ξανά με αρκετά μέλη της οικογένειας και άλλους φίλους που δεν τους είχαμε δει για πολύ καιρό. Μπορέσα να πω και να μοιραστώ κάποιες σκέψεις για τη μητέρα μου. Είπα σε όλους τους παρευρισκόμενους για την επουράνια ζωή και την αιωνιότητα, δίνοντας έμφαση για το πώς ο Ιησούς αναστήθηκε από τους νεκρούς την τρίτη μέρα και για το πως και εμείς επίσης θα αναστηθούμε όταν επιστρέψει Αυτός, εξηγώντας τους ότι οι νεκροί εν Χριστώ θα αναστηθούν πρώτα.

Επίσης αναφέρθηκε στην πραγματικότητα της μετέπειτα ζωής όπως αυτή παρουσιάζε-ται στη Βίβλο και στις πολλές μεταθανάτιες εμπειρίες και βιβλία που έχουν γραφτεί πάνω σ' αυτό το θέμα. Στο τέλος προσκάλεσα τον καθένα να προσευχηθεί και να δεχθεί τον Ιησού και περίπου 50 άτομα δέχθηκαν τον Ιησού στην καρδιά τους.

Η ιστορία όμως δεν σταματά εδώ. Μετά την τελετή και την ομιλία μου, μια κυρία από μια άλλη εκκλησία με πλησίασε και με ρώτησε αν θα μπορούσα να πάω να μιλήσω και να προσευχηθώ στο μνημόσυνο της αδελφής της, καθώς δεν υπήρχε κάποιος άλλος εκεί για να το κάνει.

Συμφώνησα και μαζί με τη σύζυγό μου, τη Λορένα, πήγαμε σε εκείνη την εκκλησία. Τους μίλησα για τον επουράνιο κόσμο και προσευχήθηκα για την οικογένεια της αποθανούσης και περίπου 40 άτομα δέχθηκαν τον Ιησού στην καρδιά τους. Ήταν τόσο ευγνώμονες που πήγαμε να προσευχηθούμε γι' αυτούς. Στο τέλος δίνανε αγκαλιές ο ένας στον άλλον καθώς πολλοί απ' αυτούς έκλαιγαν, έχοντας συγκινηθεί μετά την προσευχή. Επίσης με ευχαρίστησαν από βάθους καρδιάς.

Με λίγα λόγια, η αναχώρηση της μητέρας μου για τον ουρανό, είχε σαν αποτέλεσμα να γίνει μια σπουδαία μαρτυρία για τους συγγενείς μου, τους φίλους μου και όλους εκείνους τους αγαπητούς που αν και δεν τους γνώριζα, τους γνώριζε ο Κύριος, και ήθελε από εμάς να τους προσεγγίσουμε με την αγάπη Του.

Ο ΑΛΦΡΕΝΤΟ ΚΑΡΑΣΟ ΖΕΙ ΣΤΗΝ ΒΕΝΕΖΟΥΕΛΑ, ΟΠΟΥ ΕΝΑΣΧΟΛΕΙΤΑΙ ΜΕ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΕΡΓΟ. ■

ΤΑ ΧΑΜΕΝΑ ΚΛΕΙΔΙΑ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΡΙΣ ΜΙΖΡΑΝΙ

Ένα πρωίνο πριν λίγο καιρό, όλα πήγαν ανάποδα. Είχαμε σχεδιάσει όλη μας τη μέρα, από το πρωί μέχρι το σούρουπο. Πρώτο πράγμα στη λίστα μας ήταν να βοηθήσουμε τον γείτονά μας να στήσει μια τέντα. Είχα ξυπνήσει από πολύ νωρίς και είχα αγχωθεί με όσα έπρεπε να γίνουν, όταν συνέβη το αδιανόητο, επειδή ανάμεσα στο άδειο χωράφι μεταξύ τους σπιτιού μας και αυτό του γείτονά μας, καθώς βαδίζαμε, χάσαμε τα κλειδιά του αυτοκινήτου. Εκεί που τα είχαμε, τα χάσαμε.

Πανικοβληθήκαμε. Ψάξαμε το χωράφι σπιθαμή προς σπιθαμή στη διαδρομή που είχαμε κάνει. Γονατιστοί και με τα χέρια ψηλαφίζαμε τα χόρτα. Δοκιμάσαμε ακόμα και τον ανιχνευτή μετάλλων του πατέρα μου, ψάχνοντας ξανά και ξανά. Όσο ψάχναμε και δεν τα βρίσκαμε, τόσο μου ανέβαινε η πίεση. Μετά από μια ώρα, τα κλειδιά δεν είχαν βρεθεί. Είχα αγχωθεί τόσο πολύ και είχα νευριάσει με τον εαυτό μου.

Τελικά, κάναμε μια παύση και προσευχηθήκαμε και μετά είπαμε να συνεχίσουμε με το σχέδιό μας να στήσουμε την τέντα. Μερικοί από τους φίλους μου συνέχισαν να ψάχνουν για τα χαμένα κλειδιά, χωρίς όμως επιτυχία. Στο τέλος, η αναζήτηση σταμάτησε. Η μέρα συνέχισε την πορεία της, όμως υπήρχε μια σκοτεινιά μου κρεμόταν από πάνω της.

Το ίδιο βράδυ, ξαπλωμένος στο κρεβάτι συνέχισα να νοιώθω άσχημα με την όλη κατάσταση. Δεν μπορούσα να καταλάβω γιατί είχε συμβεί αυτό που συνέβη, ειδικότερα όταν είχαμε τόσα πολλά να κάνουμε. Τώρα έπρεπε να αντικαταστήσουμε εκείνο το κλειδί, κάτι που κόστιζε αρκετά — ενώ δεν μπορούσαμε να χρησιμοποιήσουμε το αυτοκίνητο όσο περιμέναμε γι' αυτό. Δεν μπορούσα να δω κάτι θετικό στην όλη κατάσταση.

Λίγες μέρες αργότερα, μία καλή μου φίλη μπήκε με φόρα στο δωμάτιό μου φωνάζοντας: «Τα κλειδιά, βρήκα τα κλειδιά!» Αποσβολωμένος την είδα να ακουμπά τα κλειδιά πάνω στο τραπέζι και κάπως ασυνάρτητα την ρώτησα, «Μα ... πού τα βρήκες ... πώς;» Χαμογελώντας μου εξήγησε ότι περνούσε από εκείνο το χωράφι όταν αποφάσισε να ψάξει για άλλη μια φορά. Προσευχηθήκε και καθώς έψαχνε, να σου εκεί μπροστά της τα χαμένα κλειδιά!

Πρέπει να παραδεχτώ ότι μέχρι και σήμερα δεν ξέρω γιατί συνέβη αυτό. Έχω όμως μια υπόνοια πως ο Θεός το έκανε για να βγει κάτι καλό στη ζωή μου, καθώς απέκτησα περισσότερη υπομονή και την υπενθύμιση πως ακόμα και όταν τα δικά μου σχέδια πάνε χαράμι, η ζωή μας συνεχίζει να είναι υπό τον δικό Του έλεγχο.

Ο ΚΡΙΣ ΜΙΖΡΑΝΙ ΕΙΝΑΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ, ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ ΚΑΙ ΣΧΕΔΙΑΣΤΗΣ ΙΣΤΟΤΟΠΩΝ ΜΕ ΤΟ ΧΕΡΙ ΒΟΗΘΕΙΑΣ ΣΤΟ ΚΕΪΠ ΤΑΟΥΝ ΤΗΣ ΝΟΤΙΑΣ ΑΦΡΙΚΗΣ. ■

ΚΑΤΑΠΑΥΣΗ ΚΑΙ ΑΝΑΠΑΥΣΗ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΡΙ ΑΛΒΕΡΟ

ΣΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ, ο απόστολος Παύλος υπόσχεται στην εκκλησία της Ιερουσαλήμ πως «υφίσταται λοιπόν, η ανάπαυση του Σαββάτου για τον λαό του Θεού». ¹ Τι είναι η ανάπαυση του Σαββάτου; Ίσως να μη γνωρίζω όλα εκείνα που είναι, όμως μπορώ να σας πω αυτό που δεν είναι. Δεν είναι κάτι το οποίο έχουν οι περισσότεροι άνθρωποι που γνωρίζω. Φαίνεται πως κάθε χρόνος που περνάει, ο ρυθμός της ζωής μας επιταχύνεται, πιέζουμε για περισσότερα και προσπαθούμε πιο σκληρά και όλο και περισσότερο καίμε το φυτίλι μας και από τις δύο άκρες. Τώρα πολλοί από εσάς, ίσως και να μπορείτε να συσχετιστείτε μ' αυτό.

Ο Θεός πρέπει να γνώριζε πως αφότου η είσοδος της αμαρτίας, μας χάρισε απ' Αυτόν, εμείς θα πασχίζαμε να ελέγχουμε, να εξοικονομούμε, να δημιουργούμε, να τιθα-σεύουμε και τα αποτελέσματα θα ήταν να μας διαφεύγει η δική Του ειρήνη. Έτσι έδωσε εντολή στον λαό Του να τηρούν την ανάπαυση του Σαββάτου. Ήταν μια μέρα κατά την οποία θα έπαυαν κάθε εργασία, κερδοφορία, δημιουργία, υπηρεσία και διαχείριση και οι άνθρωποι θα αναπαύονταν και θα θυμόντουσαν ότι η σχέση τους με τον Θεό ήταν πιο σημαντική απ' οτιδήποτε μπορούσαν να εκπληρώσουν αυτοί. Καθ' όν χρόνο η καρδιά του λαού Του ήταν προσηλωμένη στον Θεό, το Σάββατο τους φαίνονταν σαν μια ευλογία — αν όμως οι προτεραιότητές τους ήταν λανθασμένες, πιθανόν το Σάββατο να τους έκανε να νοιώθουν ότι τους στερούσε απ' το να είναι τόσο παραγωγικοί όσο τα άλλα έθνη, ή γίνονταν ένα φορτίο από κανόνες και περιορισμούς.

Στην εποχή μας, δεν μας ζητείται να τηρούμε την αργία του Σαββάτου, σύμφωνα με την παράδοση της Παλαιάς Διαθήκης, όμως η ανάπαυση που μας ζητά ο

Θεός είναι το ίδιο αναγκαία. «Επειδή, όποιος εισέρχεται στην ανάπαυση του Θεού, αναπαύεται επίσης και απ' τα δικά του έργα, όπως έκανε και ο Θεός από τα δικά Του. Ας φροντίσουμε λοιπόν, με επιμέλεια να εισέλθουμε σ' αυτή την ανάπαυση». ²

Ίσως κι εσείς, όπως κι εγώ, νοιώθετε την ανάγκη για ψυχική ανάπαυση. Εγώ την χρειάζομαι όσο δεν φαντάζεστε. Χρειάζομαι τον Ιησού να με οδηγήσει σε χλοερές βοσκές και να ανανεώνει την ψυχή μου, πώς όμως μπορεί να συμβεί κάτι τέτοιο όταν εγώ βιάζομαι, ανησυχώ, κάνω δουλειές και αγχώνομαι συνέχεια; Εάν μπορούσα να περιγράψω την σύγχρονη κουλτούρα με μία λέξη, αυτή θα ήταν με τη λέξη «άγχος». Τόσα πολλά πράγματα απ' όσα μας είναι προσφιλή, είναι αντίθετα με την ηρεμία, τη γαλήνη και την ησυχία. Και πληρώνουμε γι' αυτά με ψυχική εξουθένωση, εθισμούς, μοναξιά και καταρράκωση και εμείς που έχουμε μάθει σ' αυτή την κουλτούρα συνεχίζουμε να την διδάσκουμε και στα παιδιά μας.

Ο Θεός όμως μας λέει ότι υπάρχει ένας άλλος τρόπος: Υπάρχει ο τύπος της ανάπαυσης του Σαββάτου για τον λαό του Θεού. Το πού βρίσκεις αυτή την ανάπαυση μας το λέει ο Ιησούς: «Ελάτε σε Μένα όλοι όσοι κοπιάζετε και είστε φορτωμένοι, και Εγώ θα σας αναπαύσω. Σηκώστε επάνω σας τον ζυγό Μου, και μάθετε από Μένα· επειδή, είμαι πράος και ταπεινός στην καρδιά· και θα βρείτε ανάπαυση μέσα στις ψυχές σας». ³ Όταν πλησιάσουμε σ' Αυτόν και μάθουμε απ' Αυτόν, αυτή η Σαββατιανή ανάπαυση είναι μια υπόσχεση για εμάς.

Η ΜΑΡΙ ΑΛΒΕΡΟ ΕΙΝΑΙ ΠΡΩΗΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΞΙΚΟ. ΣΗΜΕΡΑ ΖΕΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΚΑΙ ΑΠΑΣΧΟΛΗΜΕΝΗ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΖΥΓΟ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΤΕΞΑΣ ΤΩΝ ΗΠΑ. ■

1. Εβραίους 4:9 2. Εβραίους 4:10–11 3. Ματθαίου 11:28–29

ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΜΕ ΑΓΑΠΗ

ΞΕΧΕΙΛΙΖΟΝΤΑΣ ΑΠΟ ΧΑΡΑ

«Αυτά μίλησα σε σας, για να μείνει μέσα σας η χαρά Μου, και η χαρά σας να είναι πλήρης!» — *Ιωάννη 15:11*

Μη φοβηθείς όταν τα προβλήματα και οι προκλήσεις που αντιμετωπίζεις δείχνουν τεράστια. Αν και μπορεί να είναι τεράστια για τη δική σου δύναμη και σοφία, θυμήσου ότι με *Εμένα* όλα είναι δυνατά!

Θα σου δώσω χαρά εκεί που υπάρχει λύπη, αν εσύ το ζητήσεις. Έχω υποσχεθεί να δώσω σοφία σε οποιονδήποτε το ζητήσει και να τη δώσω πλουσιοπάροχα και χωρίς δισταγμό.¹ Ζήτησε λοιπόν και εμπιστέψου ότι Εγώ δεν θα παραλείψω να στα προμηθεύσω.

Εγώ είμαι ο Καλός Ποιμένας που δείχνει καλοσύνη, υπομονή, συμπόνια και έλεος. Σε έχω προστατεύσει και σε έχω φυλάξει τόσα χρόνια, ακόμα κι όταν εσύ παραπάτησες και έπεσες. Έχω παραβλέψει τα λάθη σου, τις αποτυχίες σου και τα ελαττώματά σου και σε έχω σηκώσει ξανά στα πόδια σου και σου έδειξα πώς να τραβήξεις προς τα μπροστά.

Δώσε και θα σου δοθεί! Δώσε απ' τον εαυτό σου και τον χρόνο σου, με εμπιστοσύνη, γνωρίζοντας ότι οτιδήποτε δίνεις με αγάπη για τους άλλους, Εγώ θα στο ξεπληρώσω.² Ακόμα και όταν εσύ νοιώθεις ανήμπορος και σαν να μην έχεις πια άλλο να δώσεις, εμπιστέψου ότι θα λάβεις τη χάρη Μου με καλό μέτρο, σφιχτά γεμισμένο και υπερχειλισμένο.³

1. Δείτε Ιακώβου 1:5.

2. Δείτε Λουκά 10:35.

3. Δείτε Λουκά 6:38.

